بهائیان

در ویتنام اشغالی
تبلیغ در خدمت نظام سلطه

مصطفی مقدم

بسم الله الرحمن الرحیم

بهائیان در ویتنام اشغالی؛ تبلیغ در خدمت نظام سلطه

نویسنده:

مصطفی مقدم

ناشر چاپی:

سایت بهائی پژوهی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

بهائیان در ویتنام اشغالی؛ تبلیغ در خدمت نظام سلطه

مشخصات کتاب

مؤلف: مصطفی مقدم

بر گرفته از کتاب:

بهائیت آن گونه که هست / مؤسسه جام جم / چاپ اول / ۱۳۸۷

بهائیان در ویتنام اشغالی؛ تبلیغ در خدمت نظام سلطه

در قاموس قدرتهای سیاسی، بویژه قدرتهای ناشی از تمدن «اومانیستی» غرب، سکولاریسم یک اصل بنیادین است. به همین علت، سیاستگزاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های دولتها درباره مذاهب و فرقه‌ها، در مرتبه اول برای تضعیف و تحلیل بردن آنها است و در مرتبه بعد، ناگزیر آنها را به عنوان واقعیت‌های غیرقابل انکار اجتماعی به رسمیت می‌شناسند. اما هیچ گاه به ترویج و تبلیغ آنها نپرداخته و زمینه‌ای برای گسترش فعالیت‌های آنها فراهم نمی‌سازند. آنچه گفته شد، بیانگر رابطه دولتها با مذاهب و فرقه‌های بومی جامعه خویش است. روشن است که آن دولتها در قبال آیین‌های وارداتی و غیربومی واکنشی شدیدتر از خود نشان می‌دهند. حال اگر در چنین شرایطی، قدرتهای سردمدار تمدن غرب و دیگر دولتها از فرقه ای پشتیبانی کرده و حتی برای گسترش فعالیت‌هایش به آن کمک کنند، مساله، بودار می‌شود. فعالیت‌های فرقه بهائی در کشورهای مختلف ازجمله جدی‌ترین نمونه‌های پرسش برانگیز این امر است. یکی از این موارد، فعالیت‌های فرقه در برخی از کشورهای جنوب آسیا، مانند لائوس و ویتنام، در دهه ۱۹۶۰ میلادی است. کشورهای یاد شده در آن سالها گرفتار مصیبت آمیزترین و خونبارترین ایام تاریخ خود بودند. لائوس از اواخر دهه ۱۹۵۰ به بعد، صحنه رویارویی قدرتهای جهانی و به طور مشخص، مداخله نیروهای امریکایی و ویتنام شمالی بود، خاک آن کشور صحنه درگیری میان جناح‌های پاتت لائو (کمونیست) به رهبری «سوپهانو وونگ»، شاهزاده «بون اوم» و دولت پادشاهی به صدارت «سو وانا پهوما» قرار داشت. حاصل چنین وضعیتی، فشار فقر و نا امنی و کشتار فراوان بود. ویتنام نیز در دهه ۱۹۶۰ میلادی صحنه نبردهای خونین میان مبارزان آن کشور با قوای متجاوز امریکایی بود. به گونه‌ای که در فاصله سالهای ۱۹۶۲ تا ۱۹۶۸، بیش از ۴۰۰.۰۰۰ تن از مردم ویتنام کشته شدند. تنها در حمله عمومی عید تت ۳۹۸۰۰ نفر جان خود را از دست داده و بیش از ۱۰۰.۰۰۰ نفر مجروح شدند. از فوریه ۱۹۶۵ تا ژوئیه ۱۹۶۸، هواپیماهای آمریکایی در ۱۰۷.۷۰۰ حمله به خاک ویتنام، ۲.۲۸۵.۰۰۰ تن بمب بر روی مردم بی‌دفاع آن کشور ریختند. اما جالب است بدانیم که مبلغان بهائی در چنین وضعیتی، در کمال امنیت و بدون هیچ گونه دغدغه وارد این کشور شده برای فعالیت‌های آنها بسترهای لازم فراهم شد و کمک‌ها لازم برای پیشرفت آنها انجام گرفت. به گونه‌ای که بنا به نوشته مجله اخبار امری، ارگان بهائیان: «بر اثر ایمان و عقیده راسخ به حضرت بهاءالله و عشق به بشریت و جانبازی و گذشت احبای ویتنام اخیراً موفقیت شایانی کسب کرده‌اند. تعداد ۹۰ محفل روحانی جدید در رضوان گذشته تاسیس و همچنین ۴۱۱۶ نفر در مدت یک سال در ظل امرالله وارد شده‌اند. روزنامه‌های رسمی ویتنام، رادیو و تلویزیون ملی تمام اطلاعات و اخبار را درباره تعطیلات و جلسات امری انتشار و پخش می‌کردند و هر هفته برنامه‌های امری از رادیو سرویس مخصوص اطلاعات شهرهای مختلف پخش می‌شود.» [۱] اگرچه بهائیان به عنوان فرقه‌ای کوچک و اندک شمار، از نظر روانی نیاز به بزرگنمایی دارند و از این رو همواره درباره تعداد پیروان خود مبالغه گویی را پیشه کرده و به ارائه آمارهای اغراق‌آمیز می‌پردازد و بنابراین، ادعاهای آنان درباره گرایش افراد ویتنامی، باید با احتیاط تلقی شود. اما متن نوشته «اخبار امری»، دست کم، رضایت آنان را از شرایطی که در آن کشور برایشان فراهم شده بود، آشکار می‌سازد. با توجه به حضور و سلطه امریکا در آسیای جنوب شرقی در آن مقطع تاریخی،

روشن است که حضور بهائیان با آن شرایط مناسبی که خود بدان اذعان دارند، بدون همراهی و همکاری آن دولت، میسر نبوده است. به این ترتیب، هنگامی که حضور عده ای زیر سایه سرنیزه آمریکا در یک کشور فراهم گردد، جناحهای سیاسی که چنین پیوند تنگاتنگی را میان آن عده و قدرت مسلط مشاهده کنند، همکاری‌های لازم را با آنان خواهند داشت. بر این پایه است که نشریه آهنگ بدیع اظهار می‌دارد در جشن روز مذاهب در لائوس، بنا به دعوت محفل بهائی، برادر پادشاه آن کشور، به نمایندگی رسمی از سوی پادشاه، در آن جشن شرکت کرد. [۲] و همچنین روزنامه‌های مختلف ویتنام، جریان جشن تولد بهاءالله را با عکسهای آن درج کرده و شرحی درباره حیات و تعالیم جمال مبارک! چاپ کرده‌اند. [۳] . نکته مهمتر این که، بهائیان نه تنها در سایه سرنیزه آمریکا قادر به حضور در یک کشور بوده و با اعمال نفوذ آن دولت زمینه برای فعالیت‌هایشان فراهم می‌شود، بلکه نفس برخورد آمریکا با مردم آن منطقه و فشاری که به وسیله کشتار و جنگ در جامعه ایجاد می‌شود، زمینه روانی مناسبی را برای شنیدن ندای صلح و وحدت بشر فراهم می‌سازد. بدین گونه، پیوند دقیقی میان این وضعیت ایجاد شده به وسیله آمریکا در کشورهایی مانند لائوس و ویتنام از یک سو و فعالیت بهائیان در قالب شعارهای صلح و وحدت در آن کشورها از سوی دیگر، احساس می‌شود. به بیان دیگر، آمریکا این فرصت را فراهم ساخته و آن را در اختیار این گروه قرار می‌دهد. نشریات بهائیان، ناخواسته به سوء استفاده فرصت طلبانه از چنین وضعیتی اذعان کرده‌اند. صدها هزار نفر از مردم بر اثر یورش توپ و تانک و بمباران‌های آمریکا از بین رفته‌اند و تعدادی از بازماندگان آنها در بازداشت و اسارت به سر می‌برند، در چنین شرایطی مبلغان بهائی بدون هیچ گونه مانعی به سراغ زندانیان می‌روند و به بیان درست تر، به آن اردوگاه‌ها و بازداشتگاه‌ها برده می‌شوند، تا بنا به اذعان اخبار امری، «در حالی که جنگ و کشتار در ویتنام جریان دارد و صفحات روزنامه‌های آن کشور را اخبار و عکسهای مربوط به عملیات جنگی پوشانده است، جامعه بهائی ویتنام برحسب وظیفه دینی و انسانی خود از فرصتها و موقعیت‌های گوناگون برای شناساندن امر جهانی بهائی و اهداف مقاصد عالیه انسانی آن و ابلاغ پیام الهی به عموم مردم استفاده نموده طی مراسم و احتفالات مختلف پیام حضرت بهاء را که هدفشان ایجاد وحدت و برادری بین نوع بشر است به مردم آن کشور ابلاغ می‌نمایند.» [۴] در شماره دیگری از این نشریه، سوءاستفاده از شرایط نا بهنجار افراد دربند، اذعان شده و خاطرنشان می‌گردد: «اخیراً طی دیداری از خانواده‌های محنت‌زده و بیچاره و قربانیان جنگ که در بازداشتگاه‌ها هستند، هدایایی داده شد... با استمداد از دولت که خسارت وارده در اثر جنگ را به احباء بپردازد، به این ترتیب کمکی به احبای ستمدیده شد. صدها نفر از احباء موافقت کرده‌اند که جلسات محافل روحانی در منازل آنها موقتاً به جای حظیرهٔ القدس گرفته شود.» [۵] همین نشریه در شماره دیگر می‌نویسد: «یاران این سامان از قربانیان جنگ در اردوگاه‌های پناهندگان دیدن کرده هدایایی بین این افراد مصیبت دیده توزیع کرده... و نسبت به احبائی که در جنگ صدمه و خسارت دیده‌اند با تقاضای کمک مالی از دولت به این نفوس مساعدت شده است.» [۶] . به گفته نشریه فوق در همان شماره: «وضع این کشور از نظر تبلیغی بسیار ثمربخش است زیرا ترس از جنگ، مردم ویتنام را نسبت به نقشه صلح جهانی امر بهائی بسیار علاقه‌مند نموده است.» [۷] سرمستی و رضایت‌خاطر مبلغان بهائی از این که می‌توانند مردمی مصیبت‌زده و گرفتار در پادگان‌های اسارت را به چنگ آورده و با تهدید و تطمیع آنان را ناگزیر از تظاهر به همفکری بکنند، در قاموس اخلاق انسانی جایگاهی ندارد. مهمتر این که به نظر می‌رسد، این روش غیراخلاقی، به رغم هیاهوی تبلیغاتی، تاثیر چندانی بر مردم آن مناطق نداشته است. زیرا اگر اظهار پذیرش بهائیت از سوی افراد ادعا شده واقعیت می‌داشت، اکنون می‌بایست تعداد زیادی از مردم آن کشورها پیروان فرقه یاد شده می‌بودند. با این همه، نشریات فرقه در آن مقطع تاریخی مملو از آمار مطول و پرطمطراق از گرایش فوج فوج مردم ویتنام به این فرقه هستند. جالب‌تر از همه این که به اذعان خود مبلغان بهائی، آنان اصلاً از محتوای آیین بهائی با مردم سخن نمی‌گفتند و اظهار می‌داشتند که «ما برای تبلیغ زیاد به بحث و استدلال در مورد وجود بهشت و دوزخ و امثال آن نمیپردازیم، بلکه صرفاً این واقعیت را به اطلاع مبتدیان خویش می‌رسانیم که دیانت مقدس بهائی برای اتحاد نوع بشر و جهان آماده

است.» [۸] . این کشف و کرامت حضرات، ضرب‌المثل معروفی را تداعی می کند که می گوید: از کرامات شیخ ما این است، شیره را خورد و گفت شیرین است! به این ترتیب، معلوم نیست حضرات چه چیزی را به عنوان کیش بهائیت به ویتنامی‌های بازداشت شده می‌آموختند و آن فلک زده‌ها چه چیزی را می‌پذیرفتند؟ با وجود این، همین نوع پذیرش و همین گونه افراد بودند که محتوای آمار و ارقام و مدعیات مبلغان بهائی برای گروش مردم ویتنام به این فرقه را تشکیل می‌دادند! شگفت‌تر آن که با این نوع آموزش و پذیرش، حضرات مدعی بودند که «دولت و مردم ویتنام دیانت بهائی را به عنوان یک دیانت منحصر به فرد که دارای برنامه و روش کامل است می‌شناسند.» [۹] تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل.

پاورقی

[۱] اخبار امری، مرداد ۱۳۴۷. ش ۵، ص ۲۳۳۵.

[۲] آهنگ بدیع، سال ۱۵، ش ۱، ص ۳۲۴.

[۳] اخبار امری، آبان ۱۳۴۵، ش ۸، ص ۴۵۳۷.

[۴] همان، اردیبهشت ـ خرداد ۱۳۴۶، ش ۲ و ۳، ص ۵۱۱۶.

[۵] همان، مرداد ۱۳۴۷، ش ۵، ص ۳۳۶ ـ ۶۳۳۵.

[۶] همان، شهریور ـ مهر ۱۳۴۷، ش ۶ و ۷، ص ۷۴۷۵.

[۷] همان، ص ۸۴۷۷.

[۸] اخبار امری، سال ۱۳۴۹، ش ۲، ص ۹۹۷.

[۹] همان.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَیْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند
بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹
بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.
مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.
اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه

مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱ ۵۳-۰۶۰۹به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده

است و از علوم مـا که به دسـتش رسـیده، به او سـهمی دهـد تا ارشاد و هـدایتش کنـد، خداونـد به او می‌فرمایـد: «ای بنـده بزرگوار شریـک کننـده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سـزاوارترم. فرشـتگان من! برای او در بهشت، به عـدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسـیر المنسوب إلی الإمام العسـکری علیه السـلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشـتن بینـوایی ضـعیف را دارد و تـو او را از دسـتش می‌رَهـانی، یـا مردی نـاصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضـعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سـپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسـند زیـد: امام حسـین علیه السـلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخوانـد و او اجابت کنـد، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

